

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo. Ako padena dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stanje po pošti prejemam ali v Gorici na dom posiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jelgersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

GORICA

(Večerno izdanje.)

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Celjska gimnazija.

V zadnji številki svojega lista smo objubili, da spregovorimo obširnejše o razpravi, ki se je vrnila minuti četrtek v proračunskem odseku državnega zbora v zadevi slovenskih paralelk na nemški gimnaziji v Celju. Izpolnjujoč svojo objubijo hočemo navesti vsebino te razprave, katera je za vse Slovence velikega pomena, to pa zaradi tega, ker se je razprava tikala najvažnejše kulturne zadeve Slovencev: srednješolskega pouka.

Kakor znano, je član proračunskega odseka, štajerski državni poslanec grof Stürgh stavljal resolucijo do vlade, da naj ista razpusti slovenske paralelke na celjskem gimnaziju in mesto njih ustanovi v Mariboru popolno slovensko gimnazijo. Da je v tej resoluciji tičala nakana Nemcev, iztisniti slovensko srednješolsko mladino iz kulturnega središča spodnještajerskih Slovencev, Celja in jih potisniti na skrajno mejo slovenskega Štajerja v Maribor, to so spoznali takoj vsi slovanski poslanci in so zajedno čutili, da je ta Stürghova resolucija sad sporazumljenja mej vlado in nemško levico.

Zaradi tega se je dvignil v proračunskem odseku takoj vihar od strani slovanskih poslancev. Pri tej priliki so se izjavili Čehi in Poljaki za skupnost s Slovenci in objubili, da bodo Slovence odločno podpirali. V sredo dopoludne je štajerski slovenski poslanec Robič odločno in stvarno utemeljeval potrebo celjske nižje gimnazije ter zvijačo, ki je skrita v Stürghovi resoluciji. Konečno je zahteval, da naučni minister jasno izjavlja, kako sodi o tej resoluciji.

Popoludne v sredo je naučni minister dr. vitez Hartel odgovarjal glede celjske gimnazije in sploh našega srednješolstva. Glede češke gimnazije v Opavi in poljske v Tešinu je izjavil, da se hoče naučna uprava ozirati le na to, kar meje seboj določijo in za kar se zdaj nato dolične stranke, to je: Nemci in Čehi, oziroma Poljaki. Glede celjske gimnazije je minister rekel: „V tem trenutku bi bilo prezgodaj, da bi označil svoje stališče glede Stürghove resolucije, ker še ni gotovo, ali bode dolična resolucija v odseku sprejeta ali odločnjena. V slučaju, da bi bila

v srednji, bodo za naučno upravo merodajni te stvarni razlogi. Vlada hoče biti v vseh takih vprašanjih neutralna in se ne da voditi od strankarsko-političnih ozirov. Navzite temu pa sem izdružil, da je poslanec Robič vendarle preostro pobijal Stürghovo resolucijo, ker z njim hočejo Nemci izraziti svojo spravljivost“.

Tu vmes že treba omeniti, da je izjava ministra Hartla glede spravljivosti Nemcev nekoliko čudna.

Kje je v tem spravljivost, ako se hoče Slovencem v Celju vzeti učni zavod, ki je potreben in ki uspešno napreduje, a se jim vsiljuje samostojno slovensko gimnazijo v Mariboru, katera bi bila brez strehenja? Slovensko gimnazijo v Celju je vlada ustanovila iz stvarnih razlogov in so jo prejšnje vlade iz jednacih razlogov tudi vzdrževalo. In sedanja vlada bi hotela hkrat iz nova preiskovati stvarne razmere in razloge, je li ta gimnazija opravičena ali ne? In kaj naj bi vlado zdaj dovedlo do tega, potem, ko je gimnazija že šest let dobro napredovala? Jedino le nestrnost Nemcev, katerim so slovenske paralelke v Celju trn v očeh in ki bi iz strankarsko-političnih ozirov radi zadušili Slovencem zavod, ki jim je vzgajal mladino za višje stanove. To namero Nemcev je naravnost izdal zborični podpredsednik posl. Kaiser, ki je dejal v odseku, da država potrebuje za svojo upravo nemških uradnikov — torej da so državi nepotrebne slovenske sole in slovanski uradniki.

Kje je torej spravljivost in dobrohotnost Nemcev? Je-li mar to dobrohotnost, da se hoče Slovane sploh oddričiti od javnih in državnih služb? Izjava ministra Hartla je zatorej napravila na slovenske poslance najslabši utis. Koj za ministrom je govoril češki poslanec dr. Herold in je glede celjske gimnazije naglašal, da mora gledate iste statu vlada na istem od dr. Hartla po udarjanem stališču, kakor gledate češke gimnazije v Opavi in poljske v Tešinu, namreč na stališču absolutne neutralnosti in prepustiti, da se v tem zdajnjo stranke (t. j. Slovenci in Nemci) same med seboj. Češki poslanec dr. Herold je

izjavil, da to ni nikaka naklonjenost napram Slovencem, ako se v Mariboru osnuje slovenska gimnazija. Maribor leži ob jezikovni meji, meji tem ko je Celje duševno in gospodarsko središče slovenskega dela Štajerske. Če se sprejme Stürghova resolucija glede Celja, bodo gospodje od nemške strani vedoma vrgli v parlament bakljo, ki bo zanetila velik ogenj. „Razumeli boste“ je zaklical govornik, „da slovenski narod ne more prenesti tako neopravilene žalitve. Izjavljam torej izrecno, da bomo Čehi odločno podpirali Slovence v njih akciji!“

Poslanec Povše je rotil vlado, naj slovenskega ljudstva in njegovih poslancev ne spravi v obup.

V četrtek, kratko pred glasovanjem so nastopili še razni poslanci zoper Stürghov predlog. Dr. Stransky je očital vladi, da je z Nemci v tem slučaju nadela slabo kupčijo. Svoj čas so Nemci vedno očitali Čehom, da jih je grof Badeni z jezikovnima naredbama takoreč podkupil za avstro-ugarsko nagodbo. To sicer ni istina, a ko bi bila, gotovo je avstro-ugarska nagodba vse kaj druga za skupno državo, nego celjska nižja gimnazija. Nagodba z Ogersko je danes v Avstriji največjega pomena in pač vredna papirja, na katerem ste bili tiskani jezikovni naredbi za Češko in Moravsko. In celjska nižja gimnazija, za katero država plačuje nekaj stotakov, je za „veliki kulturni“ narod nemški vredna, da vlada dovoli proračan in dispozicijski zaklad? Kdo se ne smeje tej plemenitvi veledušnosti!

Ob polu šesti uri zvečer pa se je vršilo glasovanje, katero je izpadlo kakor smo poročali in kakor je bilo po mnogih znamenjih pričakovati že poprej. V dvorani se je zbral mnogo poslancev, in na predlog posl. Robiča se je glasovalo po imenih o resoluciji grofa Stürgha. V dvorani je vladala grobna tišina, kakor da je bilo pričakovati kako smrtno obsodbo. In res, s 25 proti 22 glasovom je odsek sprejel Stürghovo resolucijo. — Pri izidu glasovanja neki nemški član odseka ni mogel zadržati svojega škodoželja in veselja ter je zaklical „heil!“

pa naravnost vzhodno proti Ogerskemu. Tú ste slavni bojišči: Aspern in Esslingen, kjer je slavni nadvojvoda Karol dné 21. in 22. maja 1809 premagal Napoleona, ter ga potisnil nazaj čez Donavo. Malo severno naprej je drugo bojišče, Wagram, kjer je pa Napoleon 5. in 6. julija 1809 z novimi orjaškimi krdeli po silno krvavi borbi nadvojvoda Karola premagal. Vendar je pa junaštvo avstrijskih krdel pretreslo Napoleona; nad 20.000 mrtvih ležalo je na bojišču pri Aspernu in Wagramu, 45.000 ranjenih so spravili na Dunaj. Strašen prizor! V takih spominih smo se vozili z nagličem skoz lepo moravsko polje, po katerem je ležalo vse polno ravno kar pozetega žita v kopah, da mi je bilo ložje pozabiti ob tolikem božjem žitnem blagoslovu, ravno omenjene krvave prizore strašnih bitev, ktere je provzročila le Napoleonova ne-nasiljiva ošabrost in lakomnost. V teh raznovrstnih spominih dospe vlak-naglič na mejno postajo Marchegg (Moravski kot). Tú se naglič, privozivši z Dunaja,

Uredništvo in upravljanje se nahaja v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini 6, št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravljanje »Gorice«. Oglas se računi po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računi se po pogodbi.

Tako torej niso pomagale vse prepričevalne besede poslancev dr. Herolda, dr. Kramača, dr. Stranskega, Robiča, Povšeta in drugih, — vse je bilo bob ob steno: Stürghova resolucija se je sprejela in s tem se je zadal Slovencem hud udarec v lice in se jim je storila vnebovpijoča krivica, iz katere bodo in morajo izvajati Slovenci skrajne posledice.

Sveda bi bilo to slovenskim poslancem jako oteženo, ako bi jih pustili vsi drugi slovanski bratje na ceditu. A hvala Bogu, temu ni tako, kakor so se lahko naši čitatelji prepričali iz govorov zastopnikov našega bratskega češkega naroda.

Ako bode torej hotela vlada in tako bodo hoteli oni, katerim je več na tem ležeče nego nam Slovencem, da se vzdržuje sedanja ustava, odnehati bodo moralni od svojega krivičnega počenjanja, kajti uprav celjsko vprašanje v stanu je uničiti parlament in z njim pokopati tudi ustavo.

Sami smo krivi.....

V Brdih, 5. feb.

(Konec.)

Le poglejmo naše obrezane in neobrezane vinske veletržce v Gorici! Kaj pa so bili njih predniki pred 30—40 leti? Ali niso bili vsi pravi nemaniči? In kaj so zdaj? Jeden je večji bogatin od družega! In od kod to bogastvo, od kod ta denar? Ta denar sonaši in Vaši krvavi žulji! Mi delamo v potu svojega obraza in trpimo od zore do mraka, oni pa si ob našem trpljenju polnijo žepe! Ali pa ni zares žalostno, da ne moremo prodati jedne kapljice vina, ne da bi imeli obrezani in neobrezani laški trgovalci vmes svoj dobitek? Ali ni žalostno, da je kmet trpin navezan na milost svojih uničevalcev, čufutskih in drugih nam neprijaznih veletržcev? To nas mora vendar pripraviti do spoznanja, ako nočemo pustiti tem ljudem svojih zadnjih žuljev! Kajti tako daleč menda še nismo prijadrali, da bi brez milosti teh ljudij ne mogli več spraviti v denar svojega izbornega trnega pridelka! Rojaki! Ali ne bi bilo smešno od nas, ako naj bi bili mi odvisni z vsem trudem od naših izmogovalev in od nekaterih njihovih plačanih meštarjev, ki hodijo po

sprevdoniki izmenjajo. Tukaj ustopijo namreč mažarsko uniformirani sprevdoniki, ki ščegatajo mažarske nevešče potnike s svojim čudnim tatarskim jezikom: „A vonat maradunk husz perczig“ in mehed*) t. j. „Vlak ostane 20 minut“ in „gotov“ (fertig).

Tako se peljemo čez mejno reko Moravo, ki se steka niže pri trgu Theben v Donavo. Kmali zagledamo odrastke malih Karpat, ki se raztezajo do blizu mesta Požuna, starega mesta kronanja ogerskih kraljev. Opaziti je, da je do priročnika Morave se razteza nemški živelj; a takoj onstran Morave biva slovaški ali kakor se sami imenujejo „slovenski narod“, in to tje še čez Požun in na sever in vzhod, po malih Karpatih, nitranskem pogorju, po Tatri in Ščavnickem rudogorju in do Galicije! Tako oblijduje stiskani slovaški narod na severu Ogerske in deloma tudi rusinski ob severovzhodu eno dobro četrtno površja oger-

*) Dobro, da sem si vklipal na Dunaju mažarskega tajnika, da sem za silo po čem

LISTEK.

Potovalne črtice z Ogerskega.

(Spisal M. Mihailjev. — 1902.)

(Dalje).

Pa da ne bom preobširen, pojdem h potovanju iz Dunaja v Budapešť. Radi lepšega in kratkočasnejšega razgleda mi je moj budapeštanski prijatelj, dr. I. K. svetoval, naj potujem po železnici, ki pelje ob levem bregu Donave v ogersko stolico. In tako sem tudi storil s svojim tovarišem — sopotnikom. Dne 23. jul. l. l. sem ob 8½ zjutraj iz izhodnega državnega kolodvora brzojavil svojemu prijatelju: „Danes se peljem z nagličem, ki dospe ob 2. popoldne v Budapest. Tako ob 9. uri zjutraj vstopim s tovarišem v vlak, ki je bil napolnjen večinoma s kri-vonosimi Židovi. V naš kupé je vstopil mladenič Bavarec iz Monakovega, krščanskega mišljenja, kakor je bilo posneti iz njegovega modrega govorjenja. Potoval je pa le do Požuna (Pressburg). Ko je prišel govor na Dunaj in Dunaj-

*) Messenhauser viši poveljnik narodne straže je bil dne 16. novembra 1848. po nagli

rija slavnostno zborovanje, na katerem se bodo proslavljali junaki iz tedanje dobe. Po odpevanju kantate slovanskih apostoloma Cirilu in Metodu na čast peli bodo rusko, bolgarsko, srbsko in črnogorsko himno.

Srbija.

Srbska vlada je te dni predložila načrt novega občinskega zakona, ki znatno omejuje občinsko avtonomijo, ker določa načrt strogo nadzorstvo občinske uprave po državnih organih. Skupščina je ta načrt odklonila in s tem dala vladu nezaupnico. Vlada je sedaj svoj načrt umaznila, poseben odsek skupščine pa ga hoče nadomestiti z novim načrtom. Ako pa bi tudi v zbornici propadel, poda minister ostavko, skupščino pa kralj razpusti.

Prusi za Bure.

V nemškem državnem zboru je prišlo te dni do tako zanimivega pojava. Že dalje časa je neko dobrovorno nemško društvo pobiralo milodarov za Bure. Nabralo se je precejšno sveto, katero bi se imelo poslati v južno Afriko. Napisled pa se je skenilo, da se ne pošilja denarja, marveč, da se za denar nakupi raznih potrebuščin, največ oblike. Ta zadava je prišla tudi v zbornico, kjer je jeden poslanec interpeliral vlado, da bi ista posredovala pri angleški vladi, da bi odpošljavate Angleži ne konfiscirali marveč da bi ista dosegla svoj cilj. Ker je stvar popolnoma humanitarna in ni pri tem nikake politike, marveč je le čin človekoljubja, se je pričakovalo da bode vlada ugodila zahtevi. Ali vladni zastopnik Reinbaben se je izrazil, da vlada nima nič proti temu, ako nemško ljudstvo nabira milodare za Bure, da pa započetja v rečenem smislu podpirati ne more. — Ta izjava vladnega zastopnika je obudila v celi zbornici brez razlike strank veliko ogorčenje in so razni poslanci ojstro protestirali proti takemu naziranju vlade v pogledu človekoljubja.

Vojna in južni Afriki.

Schalk Burger, namestnik transvaalskega predsednika Krügerja poroča temu, da je položaj Burov' v južni Afriki tako izboren, da se Buri nadejajo popolne zmage nasproti Angležem. — Ob koncu meseca decembra so imeli Buri še 20.000 mož hrbre vojske, a da se še vedno oglašajo prostovoljci. Vsi povelenjki so tega mnenja, da morajo Buri vstrajati in da utegne vojna trajati še v nedogledni čas.

Z Angleške prihajajo razne vesti o zaključku vojne. Nekateri teh vesti trdijo, da je Angleška voljna pogajati se za mir s Schalk Burgerjem in Stejinom v Afriki, ter da kralj sam želi, da se sklene mir še pred slavnostmi njegovega kronanja. Tega mnenja postaja tudi čedalje več državnikov, ki so začeli glasno obsojati nesmiselno vojno proti Burom iz same dobičkažljnosti. Chamberlain, kolonialni minister, izgublja čedalje več zaupanja in je njegovo stališče že jako omajano, ker ga vse smatra prizviročiteljem te vojne iz lastne dobičkarije. Dolgoročno so že narastli do tolake višine, da niti obe južno-afrški republikni nista toliko vredni. In proračun za vojno rastel bi od leta do leta tako, da bi ga angleški dnykoplavec ne zmogli več. Položaj angleške vojne je vključuje krutosti Kitchenerjevi obupen. — Poročila z bojišča si morajo pomagati z lažmi že na ta način, da zamenjavajo število vjetih žensk in otrok za število ubitih ali vjetih Burov. Angleške izgube od početka vojne pa do zdaj znašajo: 19.681 padlih mož, 64.334 pa so jih poslali nazaj v domovino kot nerabne, neznano pa je število bolnih.

Domače in razne novice.

Poziv dr. Tumi! — Slovensko in odločno pozivljemo deželnega poslanca dr. Tuma, naj trditev, da je „duhovščina Tolminskoga okraja ljudem grozila z večnim pogubljenjem, — ako ne volijo g. Klavžarja“, ali dokazže ali pa javno prekliče. V slučaju, da tega ne storí, imeli ga bodemo za nesramnega lažnika in podlega obrekovalca, ki ni vreden naslova: „deželni poslanec“.

Več duhovnikov Tolminskoga okraja.

Smrtna kosa. — V nedeljo ob 11. uri predpoludne je umrla v Gorici na Placuti v starosti 75 let gospa Ana vdova Urbančič, mati prerano umrlega našega rojaka prof. Franca Urbančiča. Po

Za „Šolski Dom“ prejelo upravništvo „Gorice“: gg. Saunig in Dekleva trgovca v Gorici 5 K. Hvala!

Novi deželni šolski nadzornik gosp. Fran Matejčić je, kakor se nam poroča, že nastopil svojo novo službo.

Deželnozborski mandat odložil.

Zastopnik furlanskih kmečkih občin g. Dottori je položil svoj mandat ter opravičuje ta svoj korak s tem, da pravi, da jebolehen in v previsoki starosti. Gosp. Dottori je bil zdaj že 42. leto deželnih poslanec in je zdaj v 85. letu svoje dobe. Bil je jeden najuplivnejših ital. poslanec.

Veliki ples goriške slovenske Čitalnice. — Veliki ples slovenske „Čitalnice“ v Gorici, ki je bil v nedeljo, obnesel se je v vsakem pogledu prav lepo in v popolno zadovoljnost udeležencev.

Ples sta počastila s svojo navzočnostjo tudi visokorodna gospoda baron Winkler, c. kr. deželni predsednik v. p. in pa c. kr. namestiščeni svetovalec grof Attems.

Nevedni „izvezbani juristi“. — Zadnja „Soča“ pravi, da bi bilo skoraj dovolj polemike v zadevi neoverovljena dr. Tretove izvolitve. Mi mislimo tudi tako in smo prepričani, kakor so se lahko prepričali tudi vsi čitatelji tozadnevnih člankov, da smo mi, nejuristi, polnoma ugnali „izvezbane juriste“ okolo „Soče“. Pa ne samo o tem smo prepričani, marveč prepričani smo tudi o tem, da bi izvezbani juristi najbolje storili, ko bi bili že zadnji obmolčali ter se tako ne obogateli za jedno blamažo več. Najprej moramo povedati „izvezbanim juristom“ in sicer resnici na ljubo, da ni pisec tozadnevnih člankov v „Gorici“ niti prsta zginal v zadevi slovenske mestne šole v Gorici, kar se tiče prošenj in rezervov za omenjeno šolo.

Zdaj pa k stvari.

„Soča“ nas praša po postavnih dolobcih, po kateri bi imeli le oni aktivno in pasivno volilno pravico pri deželnozborskih volitvah, ki so bili pri zadnjih občinskih volitvah v kateri si bodi občini na Goriškem vnešeni v prvem in drugem volilnem razredu v volilni imenik. Evo „Soči“ dotedne postavne dolobce:

§ 29. deželnega volilnega reda pravi: „Za izvrševanje volitev poslancev v kmečkih občinah ima vsaka okrajna politična oblast za vsako v njem okrožju ležec občino (z jedino izjemo v § 3. navedenih mest, trgov in obrtnih krajev) na podlagi pri zadnjem ljudskem štetju doznanega števila domačinov, določiti število volilnih mož, katere ima izvoliti vsaka občina, ter isto občinskemu predstojniku naznaniti z nalogom, da napravi iz volilnih list, katere so se pri zadnjih občinskih volitvah popravile, zaznamke onih občanov, ki imajo po določilih §§ 15. in 18. volilno pravico“.

§ 15. dež. volilnega reda pa slove: „Volilne može vsake občine volijo oni občinarji, kateri so opravičeni po občinskem zakonu voliti obč. zastopnike in ki po § 18. dež. vol. reda niso izključeni od volitve ter ki sestavljajo prvi in drugi volilni razred“.

Kar se pa tiče drugega vprašanja in sicer glede onih bodisi prvotnih volilcev ali pa volilnih mož, ki so bili v nekaterih občinah kakor n. pr. nekateri duhovniki, vnešeni pri zadnjih deželnozborskih volitvah v volilni imenik, ne da bi že pri zadnjih občinskih volitvah imeli v teh občinah volilno pravico, ostajamo vedno pri trditvi, da bi ti v volilne liste recimo nepostavno vnešeni volilci prišli le takrat v poštev, ako bi izvrševanje njih recimo nepostavne volilne pravice imelo kak upliv na konečni izid volitev. To trdimo zaradi tega, ker se pri overovljenu kake volitve vedno na to gleda, kak upliv da bi imeli taki recimo neveljavni glasovi na konečni izid volitev. Tako prakso izvajajo konstantno bodisi pri overovljenu deželnih občinskih ali pa tudi državnozborskih volitev. Te prakse se pa tudi drži navadno upravno sodišče pri rekurzih, ki se vlagajo pri njemu proti občinskim volitvam. V vseh teh slučajih gleda se namreč, koliko neveljavnih glasov je tu in ako ti neveljavni glasovi tako predvračajo volitev, da bi n. pr. pri poslanceh po odbitku teh neveljavnih glasov ta ali oni kandidat ne zadobil absolutne večine, ali bi pa n. pr. pri občinskih volitvah ostala ona stranka, proti kateri se rekuriira, v manjšini, ako se odbijejo nepostavno oddani glasovi. Pa ne samo zgorej omenjeni faktorji se drže te prakse ter tolmačijo tako duh tozadnevnih postavnih dolobč, celo prorok „narodno-napredne“ stranke, dr. Tuma

zboru, izrekel v jednakem smislu, rekoč: v Trenti se je zgodiла neka nepravilnost, ali ker ima Trenta jednega samega volilnega moža in je bil konečni izid volitev na Tolminskem tak, da ni imel ta mož nanj nobenega upliva, naj bi bil že glasoval tako ali tako, ne pride tukaj ta slučaj niti v pošt. Sicer se pa s tem vjem tudi določba § 48. deželnega volilnega reda.

Tako je, „izvezbani juristi!“ Molčite torej raje in ne spravljajte svoje nedvosti tako neumno na dan, da ne zgubi ljudstvo vsakega zaupanja v vašo juristarijo ter da se vas ne bo začelo ogibati, ko bode iskal v svojih zadavah za drag denar pravne pomoči.

Z dežele se nam piše: „Soča“ ne prenehoma zija, da ima 2800 naročnikov na „Primorca“ in pozivlje svoje prištase, naj ga širijo med ljudstvo. Pa kakšni so ti naročniki? Nekega dne srečam na Lijaku neko ženico, ki je nesla zavoj papirja. Radoveden, kaj da nese, jo vprašam: „Kam pa nesete toliko papirja?“ Ona mi odgovori: „Primorcas nemem, kojega mojemu možu pošljajo, da ga med ljudstvo deli“. Da, da, sem si mislil, veliko naročnikov pa — malo kronic! Kaj ne „Sočina“ klepetulja?

Centralna posojilnica v Gorici je imela meseca januarja t. l. 174.522 K prometa. Hranilnih vlog se je vložilo za 45.690 K, izplačalo pa 7455 K. Izposodo se je 26.601 K, vrnilo pa 5734 K. Promet tekočega računa s posojilnicami je znašal 84.253 K.

Celjska zadeva nam je zopet enkrat pokazala, kaki so Nemci. Zeleti bi, da bi jih tudi spoznali tisti kratkovidni Slovenci v kranjskem deželnem zboru, ki so se zvezali s kranjskimi Nemci, da bi lažje udrihali po svojem bratu Slovencu. Ali ni sramota, da se z denarjem slovenskih žuljev podpira nemško gledališče v Ljubljani? Žalostno je, da je s pomočjo Slovencev renegat Schwiegel, ki je tudi glasoval za odstranjenje slovenskih paralelk v Celju, najmogočnejša oseba v kranjskem deželnem zboru. Kakor nekateri Slovenci na političnem, tako zopet drugi delajo Nemcem tlako na literarnem polju na ta način, da pišejo knjige in razprave v nemščini. Gospod profesor Seidl, če ste naprednjak in Slovenc, delajte rajši s svojim peresom za napredek in omiku Slovencev ne pa tujcev. Kaj se boste silili med nemške pisatelje?

Bohinjska železnica. — Goriški magistrat pozivlje posestnike zemljišč v okolici goriškega mesta, koder se je merila bohinjska železnica, da bi pri miru pustili kole, ki so bili pri merjenju proge zabitvi v zemljo. Tak oglas in poziv so izdala vse občine, koder se je merila železnica proga in se je nadejati, da ga bodo dotedni posestniki in pa sploh vsi drugi ljudje upoštevali, kajti v nasprotnem slučaju bi delali le nepotrebne situnosti, ne da bi sami pri tem imeli kakor koristi.

Oddaja del na bohinjski železnici. — Razpisana je javna dražba za oddajo del bohinjskega predora. Ponudbe naj se vpošloje železniškemu ministru do 8. marca t. l. Predor bode tako širok, da bodela v njem položena dva tira. Delo mora biti dovršeno do konca leta 1905. Ponudbi mora biti priložena pohotnica, ki dokazuje, da je ponudnik plačal 1 milijon kron jamščine.

Vkradena suknja. — Ivanu Montiču zmanjkala je v kavarni „Fortuna“ suknja, ki jo je obesil na steno. Kasneje podal se je v kavarno „Evropa“ in tam zagleda pod suknjo nekega družega — svojo suknjo. Prišel je kmalu na sled tatu, 37-letnemu mizarju J. M. iz Gorice. V nedeljo zjutraj so mizarja zaprli.

Tvrđka Kopač in Kutin, proda-jalnica z jestvinami, se je s 1. februarjem razdržila tako, da je prevzel trgovino in hišo g. Jos. Kutin, ter se je g. Kopač iz družinskih ozirov odtegnil sodelovanju pri trgovini. P. n. odjemalec in slavno občinstvo je naprošeno to na znanje vzeti ter naj hlagovoli še nadalje posluževati se, enako kakor doslej, te trgovine pod vodstvom g. Kutina, katerega tudi mi slav. občinstvu najtopleje priporočamo.

Občni zbor „Okrajne posojilnice v Kobaridu, registravne zadruge z neomejeno zavezo, bo dne 20. februarja t. l. ob 2. uri popoldne v prostorih pri gosp. Andreju Mašera (Žganu). Dnevni red po § 37 društvenih pravil. K udeležbi vabi odbor.

Prodaja poštnih vrednosti. — Vodstvo c. kr. pošte in brzojava v Trstu je dovolilo g. Antonu Vrčonu trgovcu v Skriljah, v hiši, kjer se nahaja urad „Hranilnice in posojilnice“ prodajanje poštnih vrednostih; zajedno je poslalo v Skrilje tudi nabiralno skrinjico za pisma, kar je zelo vedno za bližnjo prahsil-

Napis na železnici Trst-Poreč. — Torej so Italijani vendar nekaj dosegli! — Na postaji, ki leži blizu mesta Kopra in na kateri bi imelo stati poleg italijanskega imena Capodistria tudi slovensko ime Koper, ne bode stalo ne to ne ono ime, marveč stacija se bode imenovala San Canziano — Sv. Kocjan. Torej na ta način se je vendar odstranila grozovita nevarnost, ki je pretila „italijanskemu“ mestu.

Za pokončevanje gadov. — Štajerski deželni odbor je izdal vsem občinam štajerske dežele poziv, da pričnejo s pokončevanjem gadov v namen, da se ta golazen iztrebi na Štajerskem. Deželni odbor je razpisal ob jednem nagrado 3 K za vsakega ubitega gada ali strupeno kačo. V dokaz, da je kdo res ubil gada, mora poslati njegovo glavo kustosu geologične zbirke v Gradcu. Res, posnemanja vredno.

Petrolij in mleko. — V nekem listu čitamo, da se goreči petrolij najprej pogasi z mlekom.

Pismo ali glava. — Edo, do kakih smešnostij dovede lahko strogo vršenje zakona: Pred dunajskim okrajinom sodočem je bilo obsojenih 17 raznih posojnikov radi hazardne igre. Siromaki so bili kaznovani na več dni strogega zapora. Eden njih je bil celo izgnan z Dunajem, ker je Madjar. Pomočniki in hazardna igra! Kako se vjema to? E, igrali so za novčice in to na „pismo ali glavo“. Tako! Radi „pisma ali glave“ so bili že sodniško kažnjeni in to jim bo morda danes ali jutri škodovalo v življenju, kakor samostalnim trgovcem. Ko pa sta pred časom na Dunaju igrala grofa Potocki in Szemere za milijone, a minister za zunanje stvari grof Goluchowski ju je gledal pri tem, se jima menda ni nič zgodilo. — Ta dva sta aristokrata in bogataša.

Umrl je v Gradcu bivši državni poslanec in član deželnega odbora štajerskega preč. g. proš Alojzij Karlo.

Mati ušla z zaročencom svoje hčere. — Hrvatski listi prinašajo vest, da so v Bogajevu orožniki prijeli zanimiv parček, 40-letno soprogo iločkega učitelja Miloša Milojevića in njenega ljubimca 28-letnega učitelja Ivana Vulča. Vulč je bil zaročnik 18-letne učiteljeve hčere in bi se te dni moral vrstiti poroka. Predporoko pa je pobegnila mati zaročenke in ž njo zet „in spe“. Beg je pojasnila mati hčeri s pismom, ki ga je pustila pod hčerinim zglavjem. — V tem listu prosi mati svojo hčer oproščenja in jotaži s tem, da je še mlada in da boše lahko našla srečo. Hčerka pa ni bila tega mnenja in se je v obupu otrovala. Oče je naznani begunci, radi tativine, ker je nezvesta žena njegova vzela seboj 300 gld., ki so bili določeni za hčerino dobit.

Lešnik zadušil! — Trinajst mesecenemu otroku dala je pred kratkim na Nemškem mati lešnike, da bi se motilo. Potem odide po opravkih. Ko se za nekaj časa vrne, najde otroka že srečeloga. Zadušil se je z lešnikom. Hitela je po zdravniku, pa bilo je prepozno. — Matere! bodite previdne, ker otroci ne sejo k ustom, kar vdob.

Gospa Dewet, soproga glasovitega burskega generala, zaprti je v koncentracijskem taboru v Johannesburgu skupno s svojimi osmerimi otročiči, od katerih ji je v tem taboru že eden otrok umrl. Gospa Dewet je bila še nedavno svobodna v Johannesburgu, kjer so jo podpirale neke burske rodovine iz oranske republike. Ko so Angleži raztrobili vesi, da so jo velikodusno pustili prosti in da skrbe za njen živež, je gospa Dewetova javno protestirala proti tej izmišljotini. „Velikodušni“ Angleži so se s tem mačevali, da so jo radi tega protesta zaprli v koncentracijski tabor.

<b

naših vaseh? Ali bi ne bil že skrajni čas, da vsaka občina za se ali pa tudi več njih skupaj brez dosti odlašanja napravijo svoje skupne kleti; da razposlajo na skupne občinske stroške oglase v razne domače in vna- nje časopise, s katerimi ponudijo svojo pristno, zdravo, nepokvarjeno kapljico? Na skupne občinske stroške naj bi se nadalje razposlali v nevinorodne kraje zanesljivi ljudje (agentje) z našim pridelkom. Za pristnost bi jamčile enako občine skupno. S poštenostjo bi se morali v vsakem oziru odlikovati! Ako bi se drznil kdo petijotizirati, izključiti bi ga morali takoj iz svoje srede.

Skupnega krepkega in poštenega dela, rojaki, nam treba; tega, ne pa medsebojnega „klerikalnega“ in „liberalnega“ prepira, ki nas pusti pozabljati na svoje gmotne koristi. Ako se tega dela ne oprimemo, postanemo prej ali slej podlaga — čifutski peti. Torej bratje, na delo, dokler je čas! Zlasti za časa trgatve treba bi bilo posnemati naše prefrigane čifute in druge take ljudi. Kako imajo oni takrat na goriškem kolodvoru kar cela krdele svojih agentov! To ti pazijo kakor mačka na miš na vsakega došlega vinskega kupca. In ko ga dobé v kremplje, ga ne izpusté več. Pa naj kupec želi takega ali takega vina, vsake vrste ga imajo dovolj; to ti ponuja Brica in Vipave, a še za par goldinarjev ceneje, kakor ga dobiš pri kmetu! Kako pa je to mogoče, si vsakdo lahko preudari, kdor nima glave v mehu, posebno, ker sem že poprej omenil, na katere načine raste in roditi čifutski „Bric“ ali „Vipavec“!

In zdaj h koncu še jedno resno besedo v blagohotni preudarek našim krčmarjem in njih gostom. Vsaj ravno v krčmah se navadno ukrepa in preudarja za — narodov blagor. Tu si gostje večkrat napivajo na „slavo in blagor milega nam naroda“ brez konca in kraja. Ali to napivanje — kako žalostna ironija! — se vrši največkrat pri polnih litrih in kozarcih — čifutski kapljice. In to je — za Boga! — potem naš narodni blagor; to je narodni napredok, ko se znaša novec čifutu, a krvavo zasuženi novec našemu trtorejcu trpinu pa se odmiče! Zatorej krčmarji glave kvišku, pa bodite že „liberalni“ ali „klerikalni“ spomnile se, da ste Slovenci in dolžni ozirati se na domačina vinogradnika. Čas je, da se po naših krčmah ne bode le „za narod“ kričalo, marveč v resnici tudi za narod delovalo. To hoče reči, da poslej ne kupujte več pri bogatih nasprotnikih našega naroda, marveč v narodu samem. Na ta način postanete svojega naroda pravi podpiratelji, drugače pa ste in ostanete le naroda razdejatelji, njegovi grobokopi, pa če še tako kričite „živo narod!“ Po drugi strani pa je tudi prava dolžnost gostov, da zahtevajo pri-

delek svojih milih rojakov in stanovitno poprašujejo, iz katere vasi ima ta ali oni krčmar to ali to vino, brisko ali vi-pavsko. Na ta način torej, ako bi tudi gosti imeli nekaj resne volje, da ne bi slepo krčmarjem verjeli, marveč, da bi se hoteli prepričati glede pristnosti točenega vina, in, ako bi katerega od njih zasačili na laži, da bi mu za vselej dali slovo in se ga za vedno ogibali, na ta način bi postal kmalo drugače. Po naših krčmah bi se več ne šopirila čifutska in druga taka — „vina“, marveč bi se točilo le naša pristna in zares božja kapljica. Kajti kateri pameten človek se v srcu ne užali, ko vidi, za kako pijačo se celo po naših vinorodnih krajih trosi in zapravlja drag in težko prisluženi denar.

Na noge torej, rojaki, ne pustimo več dalje, da nam očita lastna vest, da smo si svoje nesreče — — sami krivi!

Briski posestnik.

Dopisi.

Iz Vel. Žabelj. — Ko sem prečital dopisa v „Soči“ iz naše vasi št. 6. in št. 9., katera se pečata edino le z našim č. g. duhovnikom, sem pomiloval dopisnika, ker to se mu mora reči: ali je na umu bolan, ali pa je hlapec tistega, kateri je oče laži. . . . Zatorej je prvi kot drugi vreden pomilovanja. Vsakdo, ki je čital ali slišal čitati omenjena dopisa, jih je moral ogorčen odločno odsoditi ter reči: nisem mogel misliti, da zamore kaj takega pisati človek, ki nosi ime katoliškega kristjana, in ali je mogoče, da se jeden kristjan v svoji zaslepljeni strasti tako globoko valja v blatu takih ostudnih laži? Kaj takega je zmožen le človek, ki nima več nobenega srama, kateremu je zadnja iskrica poštenja in morale umrla, človek, ki nima več nobenega krščanskega duha v svojem srcu.

Ali se ne sramuješ svojega nesramnega obrekovanja, ti „Sočin“ dopisnik? Kako zamoreš take laži o našem č. g. dušnem pastirju v javnost spravljati? Ti se drzneš temu v obče spoštovanemu uzor-duhovniku s svojim predzravnim obrekovanjem krasti pri ljudstvu čast, ugled in spoštovanje? Dobro vedi, da Bog ni še umrl, da ne plačuje vsako soboto. Kaj ne, sedaj si zadovoljen, ko si dovolj jasno pokazal v svojih dopisih svoje zdaj v sovraštvo do našega duhovna? Nesramnež! Druzega si ne more nobeden misliti o tebi, kakor da te je zlobna strast črnega sovraštva do dušnega pastirja prevladala, ter, da te je Bog s slepoto udaril, da je vsako blago čustvo v tebi umrlo.

Konečno ti kličem: sramuj se!

Sedaj pa se bom ravnal po Vašem nasvetu v „Soči“ 1 februarja, s tem, da se podpišem, zanašajoč se na Vašo možbesedo, da se, kakor ste rekli, prihod-

pogumom, in dosegli so zato tudi končno namenjen smoter. Mi smo se pa, ne da bi se kaj ustavili v slovaškem mestu Požunu, peljali naravnost po vzhodni progi državne železnice, ki drži med malo Donavo in južnimi odrasleki malih Karpatov čez Vag pri Selu (Selye). Še le v Novih Zamkih (Neuhäusel; Ersekujvar mažarski) ob desnem bregu pritoka Nitre se vstavi vlak v trelič z Dunajem. Tu je nadlegovala ciganska godba potnike proseča „bakšiš“. Bilo je ravno okoli poldne. Radi velike vročine me je zelo žejalo. Ker je tu vse mažarsko, pogledam v svojega „mažarskega tajnika“, (knjigo: „Polyglott Kuntze“), ter poklicem ženo, ki je ponujala v vrču vedo, na ves glas: „Friš viset kivánok v pohar“ t. j. prosim, kozarec sveže vode! Brž me je umela in mi jo podala proti par vinarjev, ter se zahvalila rekoč: „Köshönöm uram, igen jól!“ (Hvala gospod, je že dobro!) Moj priatelj - sopotnik, ko je slišal, da sem vprašal v mažarsčini po sveži vodi, se ni mogel načuditi temu, vprašajoč me: „Kdaj si se naučil tako mažarski da znaš vprašati po vodi v

njič tudi Vi podpišete. Radoveden sem, kaj me čaka, posebno pa, kateri je tisti poštenjakovič, ki more mene na laž postaviti in potrditi, da sta ista dopisa v „Soči“ resnična.

Potem ko to storite, Vam bom o drugih budalostih Vaših dopisov iz naše občine v „Sočo“ poslanih, svojo misel povedat.

Alojzij Troha.

Politični pregled.

0 položaju.

Jugoslovanski poslanci so bili v soboto prisiljeni, da so resno nastopili proti vladi zaradi njenega postopanja glede Stürghovega predloga proti celjskim slovenskim vsporednicam. — V tej seji so imeli pripravljenih več nujnih predlogov, da jih uvože in s tem zabranijo razpravo v zbornici.

To bi bil začetek jugoslovanske obstrukcije. Vlada je videla, da je položaj postal resen. Isto dopoldne je bila seja proračunskega odseka. Jugoslovani in Čehi niso prišli k seji in s tem je postal proračunski odsek nesklepčen za več kakor eno uro. Zaradi tega je poklical ministerski predsednik dr. Körber jugoslovanske poslance k sebi, da se z njimi pogaja.

Pri ministerskem predsedniku so bili poslanci Borčič, Kvekić, Pogačnik, in dr. Šusteršič kot zastopniki vseh treh jugoslovenskih klubov. O tem posvetovanju se je izdala sledeča oficielna izjava:

„Po več nego enournem posvetovanju z min. predsednikom so spoznali jugoslovanski poslanci, da za sedaj vladne namere niso take, da bi morali rabiti najskrajnejša sredstva“.

Državni zbor.

V soboto je bila zopet seja poslanske zbornice. Seja je bila napovedana na 10. uro dopoldne, pa je pričela še le ob 11. uri, to pa zaradi tega, ker niso bili navzoči vladni poslanci. V tej seji bi se bilo lahko zgodovalo da bi bili združeni Čehi in Slovenci naredili sejo nesklepčeno. — Razpravljalno se je o kontingentu novincev; govorili so poslanci Fressl, Fořt, Zazvorka in Daszynski. Mej govorom Zazvorka je prišlo do malega škandala. Fressl je namreč rekel, misleč, da se hoče skrajšati debato in omejiti svobodo govora, da je parlament noriga, trg sužnjev itd. Daszynski je razkril vso zadevo princezinje Lujize Koburžke in nadporočnika Matačiča-Kegleviča in je rekel, da je bil poslednji po krvici obsojen na 6 let ječe. Povedal je tudi o odvetniku Bachrachu, da je s podlastilom Nj. Veličanstva cesarja mešal v tej zadevi v Zagrebu. Ko je predsednik zavrnil govornika, da ne gre vlačiti v debato osebe cesarjeve, je dejal Daszynski, da se ljudskemu zastopniku brani omenjati cesarja, odvetnik Bachrach pa je smel celo zlorabljal cesarjevo pooblastilo.

Delegacije in deželni zbori.

Listom se poroča, da se delegacije sklicajo meseca maja, deželni zbori pa meseca junija.

Dispozicijski fond.

Državnozborski proračunski odsek je vsprijel postavko za dispozicijski zalog

z 22 proti 17 glasovom. Slovenci so glasovali proti; korajžna Italijana Rizzi in Malfatti pa sta zbežala pred glasovanjem. Čudni ti patroni! Še dan poprej je tržaški „Piccolo“ trobil v svet, da so italijanski poslanci pripravljeni na najodločnejšo opozicijo proti vladi, da hočejo to pri vsaki priliki pakazati. In baš ta postavka je v državnem proračunu tista točka, pri kateri izražajo stranke s svojim glasovanjem svoje zaupanje ali nezaupanje do vlade. In tu so se pokazali zopet ti italijanski gospodje v pravi luči; zbežali so z Dunaja, ne da bi se vedelo, ali stote res v oni odločeni opoziciji proti vladi, kakoršno proslavlja tržaški „Piccolo“ v vsaki svoji številki ali pa nasprotov.

Proti postopanju Nemcev.

V seji 8. t. m. je odgovarjal pravosodni minister na interpelacijo poslance Žičkarja glede obnašanja dveh kanceljskih officialov pri mariborskem okrajnem sodišču proti slovenskim strankam. Rekel je, da se je o tej pritožbi takoj bila vpeljala preiskava, in sta dobila dotična uradnika zaradi tega grajo in se jima je ukazalo, da se v bodoče varujeta tako nastopati proti slovenskim strankam. — Preskrbljeno je, da se kaj takega več ne primeri.

Ministerski predsednik v Budimpešti.

Včeraj je dospel min. preds. dr. Koerber v Budimpešto, ogerski ministerski preds. Szell je pri tej priliki predil obed, katerega so se udeležili mnogoštevilno vplivnejši ogerski državniki. Dr. Koerberjevo potovanje v Budimpešto ima namen, da se z min. preds. ogerskim pogovori glede nagodbenih pogajanj. Istočasno bode pa dr. Koerber sprejeti v avdijenci od Nj. Velič. našega cesarja, da mu poroča o parlamentarnem položaju.

Avtrijski prestolonaslednik v Petrogradu.

Na čast našega prestolonaslednika Franca Ferdinanda bil je v soboto poludne v zimski palači v Petrogradu dvorni obed, katerega se je udeležilo 70 oseb. Među temi vsa carska družina ter razni ruski in avstrijski dostojanstveniki. Prestolonaslednik je sedel med udovo carino in ruskim prestolonaslednikom.

Najprej je napisil ruski car s prešernimi besedami našemu cesarju in prestolonasledniku, na kar je godba zaigrala avstrijsko himno, potem pa se je zahvalil prestolonaslednik v imenu cesarjevem in svojem ter napisil carju in carski družini. Prestolonaslednik podal se je v nedeljo zjutraj v posloplje avstro-ogerskega poslaništva, kjer mu je bilo predstavljeno poslaniško osobje. Sprejel je tam tudi deputacijo avstro-ogerske kolonije v Petrogradu. Car je podelil prestolonaslednikovemu nadvorniku grofu Nostizu red sv. Ane prve vrste z briljanti, komorniku princu Hugonu Windischgraetzu red sv. Stanislava II. vrste z zvezdo, stotniku konjenice baronu Rumenskih red sv. Ane II. vrste in atacheju našega poslaništva brilante reda sv. Ane.

Rusija.

Slovansko blagovoriteljno društvo v Moskvi priredi dne 23. aprila slavnost v proslavo petdesetletnice slovenske osvoboditeljne vojne na Balkanu. Slavnost se prične z mašo zadušnico za padle ruske vojake, na kar se polože venci na grobova general-adjutanta Stolipina in vodje prve bolgarske čete, Kalinina. Nato bo imelo društvo v dvorani konservato-

praviti. Ogerska vlada ga neki nadleguje, da bi ponesel svoj sedež iz Ostrogona v Pešto, kjer ima tudi svojo palačo. Ali ker je stolnica Primasova iz častite starodavnosti, že iz začetka pokristjanjenja Mažarov, ustanovljena od kralja sv. Štefana (997—1038) se to ne da tako lehkovo prestaviti brez pravega vzroka in brez dovoljenja sv. Očeta papeža, kakor si to mislijo oholi Mažari, ki so nedavno ravno s proticerkvenim civilnim zakonom žalili sv. Očeta in oškodovali nравno sv. Cerkev in to le zato, da se je vstreglo preštevilnemu židovstvu in framasonstvu v nekdaj „Marijnjem kraljestvu“! Toliko mimogrede v spomin! — Od Parkana drži železnična proga vedno vzhodno poleg Donave do mesta Vacov-a. (Wizen, Vacz). Tukaj se pa zavije Donava na ravno skozi sredino Ogerske proti jugu do Slavonije in Srieema, kjer ji kaže pot balkansko gorovje proti Črnomu morju skozi Rumunijo in med Bolgarijo. Na postaji v Vacovu se je ustavil vlak le: „nadj (nec perzig“. (4 minute) Vacov na Donavi je lepo mesto, ima škofa, krasno stolno cerkev in lene buine vi-

člana nemško-nacionalnega burševskega društva.

Bestijalen umor. — V Lvovu je bil obsojen cigan Filip Dank na smrt na vešalah, ker je umoril svojo ljubico M. Živank na uprav grozen način. Živel je ž njo v neki vasi pri Saneku več let, potem pa jo je zapustil, a M. Živank je zatela razmerje z drugim. To je pa cigan razjarilo, delal se je zaljubljene in je tako pregoril bivšo ljubico, da je prišla zopet k njemu stanovati. Spravo sta obhajala s pojedino. Cigan je pil, pel in plesal; nakrat pa je naredil na tleh s kredo velik križ, kar pomenja tamkaj, da bo nekdo izmed družbe umrl. Potem pa je zgrabil ženo za lase, vlekel jo je po sobi ter suval tako dolgo s čeljvi, da je onemogla, nakar jo je še večkrat sunil z nožem. In s krvavim nožem je grozil svojima 14-letnemu sinu in 10-letni hčeri, da ju takoj umori, ako ne bosta rekla pred sodiščem, da je umoril mater njen brat. Otroka sta govorila resnico; cigan pa se je delal blaznega, a zdravniki so izpoznali, da ni v resnici blazen. Obsoten je bil na smr' kar je potrdil tudi višji kasacijski dvor.

Na pragu združenja amer. držav. Kdor pride v Ameriko, mora najprej pred v to svetu sklicano komisijo, da ga pregleda. Vsakemu tujcu se predkladajo vprašanja in se zapišejo v knjige. Predsednik te komisije je generalni komisar Posvederly, ki ima pri sebi nekaj pomočnikov, ki poznajo razne jezike in narečja. Ti pomočniki hitro delajo. — V hitriči vprašajo vsakega: kam, koliko ima denarja, kaj misli v Ameriki delati itd. Tako jih pregledajo vsaki dan do 4000 in na vsak tisoč jih pride deset, ki ne vedo, kam se obrniti in morajo nazaj.

Zahvala.

Ker osoda tako hoče, kojej sem se tudi sama udala, da sem namreč sprejela drugi in se odpovedala sedanjemu svojemu učiteijskemu stanu, ter se preselila v svoj rojstni kraj. Ker ni mi bilo mogoče osebno posloviti od vsacega posamezno, izrazim tem potom mojo prisreno zadovoljnost in zahvalo, posebno vsem roditeljem, kakor tudi sploh vsemu občinstvu iz Renč, Bukovice in Gradišča za spoštovanje, koje sem uživala med Vami, budi si od Vaše strani, kolikor od otrok v pouk mi izročenih, kličem Vam skupno: Z Bogom, na veselo svidenje.

V Pečmi, dne 8. februar 1902.

Amalija Furlan,
učiteljica ženskih ročnih del.

Šimenc Fric krēmar

v Gosposki ulici hiš. štev. 19.

„Alla città di Gorizia“

toči raznovrstna bela in črna vina ter postreže z vsakovrstnimi okusnimi jedili.

Uproroča se toplo svojim rojakom v mestu in na deželi.

RAZGLAS.

Podpisani naznanjam, da sem prevzel pisarno gosp. dr. Josipa Staniča, odvetnika v Gorici, kot njegov namestnik z naročilom, vse njemu poverjene zadeve redno nadaljevati in dokončati.

Vsled te prevzete naloge sem po izvršenem razdruženju dosedanje skupne pisarne otvoril svojo lastno pisarno v prostorih dosedanje dr. Staničeve pisarne v hiši Monte di Pietà, Gosposka ulica št 4, kjer uradujem od 1. svečana t. l. dalje v vseh odyetniških poslih.

V Gorici, meseca prosinca 1902.

Dr. D. Treo, odvetnik.

Loterijske številke.

8. februarja.

Line	67	49	76	24	65
Trst	63	87	23	10	83

Podpisani priporoča slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi dobro urejeno in na svojo roko prevzeto

prodajalnico jestvin.

V zalogi ima tudi raznovrstne piže n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goružice (Senf), Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo milo ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,

trgovec v Semeniški ulici h. štv. 1.
(v lastni hiši)

Anton Fon,

klobučar in gostilničar,
Semeniška ulica št. 6,

ima bogato zalogu raznovrstnih

klobukov

ter toči v svoji krčni

pristna domaća vina

in postrežje tudi z isko nknimi.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo hiš. štev. 11.

Za čas stavbe priporoča vse stavne potrebščine, kakor: cement, stavne nositelje, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za strnišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovenčih tovarn. Opazirja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja po brezprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga
stavbenih nositeljev
v Gorici.

Pocinkana žica za vinograde po jako snižanih cenah!

Pozor!

Eno kronska nagrada izplačava vsakemu, kdor dokazuje s potrdili najine nove amerikanske blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 **GORICA** Via Giardino 8

Priporoča

pristna bela
in črna vina
iz vrapavskih,
furlanskih,

briskih, dalmatinskih in
isterskih v.
nogradi.

Dostavlja na dom in razposilja po železnicu na vse kraje avstro-egerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uзорce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

Ivan Bednarík

priporoča svojo

knjigovezničo

v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Peter Drašček,
trgovec jedilnega blaga v Gorici,
Stolna ulica št. 2.

Priporoča se p. n. občinstvu v Gorici in z deželi. Prodaja kavino primeso, sladkor, milo, slanino, riž, maslo surovo in kuhano, olje, moko iz Majdičevih mlinov in vse jestvine.

Zaloga žveplen
sv. Cirila in Metoda.

Fani Drašček,
zaloga šivalnih strojev v Gorici,
Stolna ulica št. 2.

Prodaja strojev tudi na tedenške ali mesečne obroke. Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

Narodna Tiskarna

ima v zalogi in na prodaj
knjige: „Hljado“, „Tri igre“ za
slov. mladino in „Zgodovino
tolminske šole“

NARODNA TISKARNA

v Gorici, ulica Vetturini št. 9

je preskrbljena z povsem novimi črkami,
okraski in finim papirjem, ter more pre-
vzeti vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela.

© © © ©

Izdeluje vsa dela v najkrajšem času po tako
nizkih cenah, da se ne boji nikake konkurence.

Narodna Tiskarna

tiska

„GORICO“

ki izhaja dvakrat na teden v dveh
izdajah, ter stane na leto 8 kron,
pol leta 4 K, četrt leta 2 K

Pismena naročila tiskovin
se izvrši z obratno pošto;
vsa druga v najkrajšem

Narodna Tiskarna

tiska

„PRIM. LIST“

ki izhaja vsak četrtek ter stane na
leto 4 krone, pol leta 2 K, za manj
premožne celo leto 3 K